

Warszawa, 08-06-2026 r.

RZECZNIK PRAW OBYWATELSKICH

XI.037.2.2026.ASZ/MK/MS

Pan

Tadeusz Tomaszewski

**Przewodniczący Komisji Kultury
Fizycznej, Sportu i Turystyki**

Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

kkfs@sejm.gov.pl

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku ze skierowaną prośbą o przedstawienie **Informacji Rzecznika Praw Obywatelskich na temat przemocy w sporcie**, proszę o przyjęcie poniższego.

Rzecznik Praw Obywatelskich stoi na straży wolności i praw człowieka i obywatela, w tym prawa do równego traktowania, określonych w Konstytucji oraz w innych aktach normatywnych¹. W odniesieniu do stosowanego przez RPO wzorca kontroli zasady równości w sporcie należy wskazać przede wszystkim na podstawowe uregulowania prawa krajowego, tj. konstytucyjny zakaz dyskryminacji wyrażony w art. 32 ust. 2 Konstytucji, a także zasadę równości kobiet i mężczyzn z art. 33 Konstytucji RP. Zakaz dyskryminacji w sporcie można także – w niektórych przypadkach – wyprowadzić z zakazu dyskryminacji w dostępie do dóbr i usług, o którym mowa w art. 6 ustawy z dnia 3 grudnia 2010 r. o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej

---

¹ Art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 15 lipca 1987 r. o Rzeczniku Praw Obywatelskich (t.j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1264).

w zakresie równego traktowania (t.j. Dz.U. 2025 poz. 1452, ze zm.). Zastosowanie mogą również znaleźć przepisy dotyczące ochrony przed dyskryminacją w zatrudnieniu określone w ww. ustawie, a także ustawa z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy (t.j. Dz.U. z 2025 r. poz. 277, ze zm.). Ponadto na uwadze należy mieć zdarzenia, które mogą wypełniać znamiona czynów zabronionych, określonych w ustawie z dnia 6 czerwca 1997 r. - Kodeks karny (Dz. U. z 2025 r. poz. 383).

Jako konstytucyjny organ ochrony wolności i praw człowieka i obywatela (art. 208 Konstytucji), pełniący również – na podstawie art. 18 ustawy o równym traktowaniu – funkcję niezależnego organu do spraw równego traktowania, **Rzecznik podkreśla konieczność wyeliminowania dyskryminacji z jakiegokolwiek przyczyny w życiu społecznym i gospodarczym, nie wyłączając współzawodnictwa sportowego, zwłaszcza jeśli dyskryminacja przybiera jedną ze swoich najpoważniejszych form, czyli postać molestowania czy molestowania seksualnego².**

Informacje wskazujące na **występowanie molestowania i molestowania seksualnego w sporcie** docierają do RPO od lat. Ich źródłem są zarówno kierowane do Rzecznika wnioski w sprawach indywidualnych, jak i informacje przekazywane podczas posiedzeń różnych gremiów z udziałem przedstawicieli i przedstawicielek Biura Rzecznika Praw Obywatelskich, takich jak Parlamentarny Zespół ds. Sportu Kobiet. W ich trakcie podnoszony był problem niezgłaszania przypadków przemocy, w tym seksualnej, przez kobiety w sporcie i potrzeby oszacowania zjawiska tzw. underreportingu (czyli niskiej, w porównaniu do rzeczywistej skali zjawiska, liczby zgłoszeń negatywnych doświadczeń – co wynika z różnych przyczyn, w tym braku odpowiednich procedur lub zaufania do ich skuteczności). Zwracano również uwagę na brak narzędzia (np. ankiety), które pozwoliłoby zawodnikom i zawodniczkom na zidentyfikowanie przypadków molestowania czy molestowania seksualnego, a w konsekwencji – na ich zgłaszanie, a działaczom i działaczkom – na zebranie danych na temat skali tego realnego, choć rzadko zgłaszanego, problemu w środowisku sportowym.

---

² Zob. raport RPO pt. Doświadczenie molestowania wśród studentek i studentów, 2018, dostęp pod adresem: <https://bip.brpo.gov.pl/sites/default/files/Do%C5%9Bwiadczenie%20molestowania%20w%C5%9Br%C3%B3d%20studentek%20i%20student%C3%B3w%2C%202018.pdf> [data dostępu: 02.06.2026 r.].

W związku z powyższym oraz na podstawie ustawowych kompetencji odnoszących się do prowadzenia niezależnych badań dotyczących dyskryminacji³, Rzecznik Praw Obywatelskich przeprowadził badanie negatywnych doświadczeń w sporcie wyczynowym. Jego wyniki zawiera publikacja pt. **„Molestowanie i molestowanie seksualne w sporcie wyczynowym. Raport z badania ankietowego zrealizowanego wśród zawodniczek i zawodników uczestniczących we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polskie związki sportowe”**

4. Poniżej przedstawiam uprzejmie najważniejsze ustalenia i wnioski z badania oraz sformułowane z ich uwzględnieniem zalecenia (I), w kolejnej części (II) podniesione zostaną inne zagadnienia obecne w działalności Rzecznika Praw Obywatelskich odnoszące się do wskazanego przez Wysoką Komisję tematu.

I. Badanie „Molestowanie i molestowanie seksualne w sporcie wyczynowym”

1. Cel i metodologia badania

Celem badania pn. „Molestowanie i molestowanie seksualne w sporcie wyczynowym”, przeprowadzonego na zlecenie Rzecznika Praw Obywatelskich w okresie 9 października – 3 listopada 2023 r., była ocena skali i charakteru zjawiska molestowania i molestowania seksualnego wśród zawodniczek i zawodników sportu wyczynowego, uczestniczących we współzawodnictwie sportowym organizowanym przez polskie związki sportowe. Na potrzeby badania „sport wyczynowy” zdefiniowano jako formę aktywności sportowej, podejmowanej dobrowolnie w drodze rywalizacji dla uzyskania maksymalnych wyników sportowych. Badanie dotyczyło negatywnych sytuacji, których zawodniczki i zawodnicy mogli doświadczyć lub być ich świadkiem w czasie swojej kariery sportowej.

Należy wyjaśnić, że z informacji znajdujących się w dyspozycji RPO na etapie projektowania badania wynikało, iż molestowanie i molestowanie seksualne

³ Zob. art. 17b pkt 2 ustawy o RPO.

⁴ Dostęp pod adresem: <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/raport-molestowanie-seksualne-sport-wyczynowy> [data dostępu: 02.06.2026 r.].

w sporcie są jednymi z najbardziej jaskrawych przejawów dyskryminacji ze względu na płeć. Zasadność wyboru takiego przedmiotu badania potwierdziły spotkania konsultacyjne z udziałem zaproszonych ekspertów i ekspertek, które jednoznacznie wskazały na priorytetowe znaczenie zbadania skali i przejawów doświadczeń dotyczących molestowania w sporcie z uwzględnieniem perspektywy płci.

Warto podkreślić, że przeprowadzone badanie wypełnia istotną lukę badawczą. Istniejące nieliczne badania, np. „Sytuacja kobiet w polskim sporcie wyczynowym” zrealizowane na zlecenie Ministra Sportu⁵, koncentrowały się na innych niż molestowanie i molestowanie seksualne aspektach nierówności płci w sporcie.

Badanie zostało zrealizowane metodą ilościową. Zaproszenie do udziału w badaniu zostało skierowane do pełnoletnich zawodniczek i zawodników, uczestniczących w sporcie wyczynowym organizowanym przez wszystkie 69 polskich związków sportowych. Rzecznik Praw Obywatelskich zwrócił się do związków sportowych z prośbą o upowszechnienie badania wśród zawodników i zawodniczek, jak również o udzielenie odpowiedzi na dwa pytania: 1) Czy w ostatnich 5 latach związek organizował szkolenia dotyczące równego traktowania, kształtowania relacji z zawodniczkami i zawodnikami, tak by nie dochodziło do niewłaściwych zachowań, w szczególności w formie molestowania i molestowania seksualnego? 2) Czy w związku zostały wprowadzone wewnętrzne regulacje określające sposób działania w przypadku naruszenia zasady równego traktowania, w szczególności wystąpienia dyskryminacji w formie molestowania lub molestowania seksualnego? Jeśli tak, proszę o wskazanie adresu publikacyjnego dokumentu lub udostępnienie jego kopii. Jeśli nie, proszę o wskazanie, czy takie działanie jest aktualnie planowane. Rzecznik Praw Obywatelskich otrzymał odpowiedzi 14 polskich związków sportowych.

W ramach badania ankietowego respondentkom i respondentom zaprezentowano 21 stwierdzeń odnoszących się do molestowania (przemocy psychicznej i fizycznej) lub molestowania seksualnego. W odpowiedzi otrzymano 766 wypełnionych ankiet przez zawodników (448 mężczyzn; 58% próby) i zawodniczki (318 kobiet; 42% próby) reprezentujących 50 polskich związków sportowych, z których otrzymano co najmniej jedną wypełnioną ankietę. Z 11 związków sportowych otrzymano tylko po jednej

---

⁵ Zob. <https://www.gov.pl/attachment/0de33634-36fc-4d7f-93f6-6fef36cae8f2> [data dostępu: 02.06.2026 r.].

ankiecie, zaś z 19 związków nie otrzymano ani jednej wypełnionej ankiety. Oznacza to, że **zawodnicy i zawodniczki z 28% związków nie wzięli udziału w badaniu.**

2. Najważniejsze wnioski z badania

Prawie połowa badanych osób (48%) stwierdziła, że doświadczyła przynajmniej jednej sytuacji dotyczącej molestowania lub molestowania seksualnego w ramach wyczynowego uprawiania sportu. Wśród biorących udział w badaniu kobiet 60% doświadczyło co najmniej jednej sytuacji z zakresu molestowania lub molestowania seksualnego, wśród mężczyzn – 39%.

Mając na względzie jedynie sytuacje z obszaru **znęcania się psychicznego** takie doświadczenia ma **45% badanych osób, kobiety częściej niż mężczyźni (57% vs 36%)**. Co najmniej jednej sytuacji z obszaru **przemocy fizycznej doświadczyło 18% badanych osób** (wyniki w podziale na płeć są dość zbliżone – 19% kobiet i 17% mężczyzn). Co najmniej jednej sytuacji z **zakresu molestowania seksualnego doświadczyło 10% badanych osób, kobiety częściej niż mężczyźni (19% vs 3%)**.

Negatywnymi sytuacjami, których **najczęściej doświadczały badane osoby**, były: **wyśmiewanie się, ubliżanie lub obrażanie, krzyczenie lub krzyczenie przy używaniu wulgarnych wyrazów (czego doświadczyło 26% badanych osób)**; ignorowanie lub lekceważenie, niesprawiedliwe pomijanie przy ustalaniu nagród, stypendiów, list zawodników, wynagradzaniu lub stawianie wyższych wymagań niż wobec innych zawodników (doświadczyło tego 24% badanych osób); seksistowskie uwagi lub żarty (doświadczenie 12% badanych osób) oraz takie prowadzenie treningu, które doprowadziło do odczuwania silnego fizycznego bólu lub bycie zmuszonym do kontynuowania treningu lub rywalizacji, gdy respondent/respondentka był/a kontuzjowan(y/a) lub wyczerpan(y/a) (doświadczenie 12% badanych osób).

78% spośród osób, które doświadczyły przynajmniej jednej sytuacji molestowania, **jako najpoważniejszą wskazało sytuację z obszaru znęcania się psychicznego.**

Płeć (20%) i wiek (16%) to cechy, które najczęściej były wskazywane jako związane z sytuacją molestowania. **Kobiety znacząco częściej niż mężczyźni uważały, że doświadczyły molestowania w związku ze swoją płcią (37% vs 1%) lub wiekiem (24% vs 9%).**

Najczęściej sprawcą molestowania był trenerka lub trener (42%) albo inna zawodniczka lub zawodnik (34%). **Trenerki i trenerów jako sprawców**

molestowania częściej wskazywały kobiety (48% vs 36%). W zdecydowanej większości (85%) wobec domniemanego sprawcy, zdaniem badanych, nie zostały wyciągnięte konsekwencje w związku z zaistniałą sytuacją. Jednocześnie, dla 75% badanych osób, doświadczenie sytuacji molestowania miało negatywne skutki.

Zawodnicy i zawodniczki, którzy doświadczyli sytuacji molestowania, wskazują na niższe zadowolenie niż ci, którzy takich doświadczeń nie mają (79% vs 89%). Odsetek osób z doświadczeniem molestowania, które deklarowały zadowolenie z życia, był taki sam w przypadku obu płci: 79%. Mężczyźni jednak częściej niż kobiety twierdzili, że są bardzo zadowoleni z własnego życia (28% vs 19%), a kobiety wybierały opcję „raczej zadowolona” (60% vs 51%).

11% badanych osób zgodziło się z twierdzeniem, że molestowanie i molestowanie seksualne są realnym problemem w klubie lub związku sportowym. Kobiety częściej niż mężczyźni deklarują, że molestowanie zdecydowanie jest realnym problemem w klubie/związku (6% vs 2%), mężczyźni z kolei częściej wskazywali odpowiedź „zdecydowanie nie jest” (61% vs 46%). **Osoby, które nie doświadczyły osobiście molestowania, częściej odpowiadały, że molestowanie zdecydowanie nie jest realnym problemem w ich klubie lub związku (70% vs 39%).**

Połowa badanych osób zadeklarowała, że w ich klubie lub związku sportowym nie zostały wprowadzone wewnętrzne regulacje określające sposób działania w przypadku wystąpienia molestowania i molestowania seksualnego. Kolejne 24% nie wie, czy takie regulacje zostały wprowadzone. Mężczyźni częściej niż kobiety nie potrafili odpowiedzieć na to pytanie (29% vs 17%). **Osoby z doświadczeniem molestowania częściej odpowiadały, że regulacje w klubie lub związku zdecydowanie nie zostały wprowadzone (26% vs 19%).**

Przeważająca część respondentek i respondentów (63%) odpowiedziała, że w ich klubie lub związku nigdy nie były przeprowadzane szkolenia dotyczące równego traktowania, właściwego kształtowania relacji z zawodniczkami i zawodnikami, tak by nie dochodziło do molestowania i molestowania seksualnego. Osoby, które doświadczyły molestowania, dwa razy częściej niż osoby bez takich doświadczeń wskazywały, że zdecydowanie nie przeprowadzono szkoleń w klubie/związku (43% vs 20%).

55% badanych osób, które doświadczyły sytuacji molestowania powiedziało komuś o tym zdarzeniu lub je zgłosiło, a 45% tego nie zrobiło. O sytuacji

molestowania częściej mówiły kobiety niż mężczyźni (65% vs 45%). Kobiety częściej w porównaniu do mężczyzn nie mówiły/nie zgłaszały sytuacji molestowania ze względu na wstyd, brak umiejętności znalezienia odpowiednich słów opisujących zdarzenie (13% vs 1%) i obawę przed nieprzyjemnymi pytaniami (9% vs 1%).

3. Zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich

W zakresie podstawowych zadań Rzecznika Praw Obywatelskich dotyczących realizacji zasady równego traktowania ustawa o RPO wskazuje na wydawanie zaleceń odnośnie do problemów związanych z dyskryminacją⁶. Uwzględnivszy powyższe oraz wnioski z przeprowadzonego badania negatywnych doświadczeń molestowania i molestowania seksualnego w sporcie wyczynowym, Rzecznik Praw Obywatelskich przedstawia następujące zalecenia:

1. Wprowadzenie na mocy ustawy o sporcie obowiązku przyjęcia przez polskie związki sportowe regulaminu antydyskryminacyjnego określającego zasady przeciwdziałania wszelkim przejawom dyskryminacji w sporcie, w tym molestowaniu i molestowaniu seksualnemu.
2. Nałożenie na polskie związki sportowe obowiązku wdrażania efektywnych polityk równościowych, znajdujących odzwierciedlenie w dokumentach strategicznych organizacji sportowych, w ich działaniach profilaktycznych i prewencyjnych oraz następczych – skutecznie sankcjonujących przypadki naruszenia zasady równości i niedyskryminacji.
3. Realizacja przez polskie związki sportowe działań edukacyjnych – szkoleń dla zawodników i zawodniczek, w tym kadr narodowych wszystkich kategorii wiekowych, trenerów i lekarzy oraz kampanii informacyjnych podnoszących wśród zawodników i zawodniczek oraz trenerów świadomość zjawiska dyskryminacji.
4. Zapewnienie skutecznego nadzoru – powiązanego z finansowaniem polskich związków sportowych – nad realizacją przez nie obowiązku wdrażania odpowiednio udokumentowanych i kompleksowych polityk równościowych, obejmujących także kwestie przeciwdziałania przemocy ze względu na płeć.
5. Włączenie kwestii przeciwdziałania dyskryminacji w sporcie do ustawy o równym traktowaniu (aktualnie ustawy o wdrożeniu niektórych przepisów Unii Europejskiej w zakresie równego traktowania) poprzez dodanie dziedziny sportu do jej przedmiotowego zakresu zastosowania i jednoczesne ujednolicenie katalogu

---

⁶ Zob. art. 17b pkt 3 ustawy o RPO.

cech prawnie chronionych we wszystkich sferach, w których znajduje zastosowanie wynikający z ustawy o obowiązkach równego traktowania i niedyskryminacji⁷.

6. Wprowadzenie definicji dyskryminacji wielokrotnej, pozwalającej na dochodzenie ochrony przed dyskryminacją ze względu na więcej niż jedno kryterium oraz doprecyzowanie definicji „molestowania seksualnego” w ustawie o równym traktowaniu i ustawie – Kodeks pracy⁸.

Wyrażam nadzieję, że przedstawione wyniki z przeprowadzonego badania wraz z rekomendacjami Rzecznika Praw Obywatelskich przyczynią się do ożywienia dyskusji na temat przyczyn molestowania i molestowania seksualnego w środowisku sportowym. Nade wszystko jednak liczę na podjęcie odpowiednich **działań ustawodawczych** na rzecz wyeliminowania wszelkich niepożądanych zachowań w środowisku sportowym poprzez ustanowienie odpowiednich rozwiązań prawnych i instytucjonalnych, które zobowiązałyby kluby sportowe, związki sportowe i polskie związki sportowe do podejmowania działań mających na celu skuteczną prewencję i sankcjonowanie przypadków dyskryminacji, mobbingu i innych nieakceptowalnych form naruszeń godności osób biorących udział we współzawodnictwie sportowym.

II. Środki stosowane w celu zapewnienia bezpieczeństwa imprez masowych. Przemoc podczas wydarzeń sportowych

Analiza sygnałów wpływających do RPO wskazuje, że przemoc stadionowa nadal stanowi istotne wyzwanie dla bezpieczeństwa publicznego. Obejmuje ona m.in. bójki, akty wandalizmu, ataki na funkcjonariuszy i osoby postronne, a niekiedy także

---

⁷ Na potrzebę zapewnienia środków ochrony przed nierównym traktowaniem wskazują także wnioski do RPO, w których podnoszono zarzut stosowania przemocy psychicznej przez trenerów klubów sportowych wobec osób z niepełnosprawnością (znak BRPO: XI.815.68.2025, XI.815.84.2025).

⁸ Zob. opinie RPO do nowelizacji Kodeksu pracy: z dnia 22 maja 2026 r. przedstawioną Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach - <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-praca-dyskryminacja-ochrona-projekt-opinia> (dot. ustawy z druku sejmowego nr 2289) oraz z dnia 3 lipca 2025 r. przedstawioną Ministrowi Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej - <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-kodeks-pracy-nowelizacja-opinia-mrpips> (UD183), znak BRPO: XI.810.3.2025 [dostęp: 05 czerwca 2026 r.].

powiązania ze zorganizowaną przestępczością. Zjawisko to generuje znaczące koszty społeczne i finansowe związane z zapewnieniem bezpieczeństwa imprez masowych. Dostrzegając konieczność przeciwdziałania takim zachowaniom, RPO pragnie podkreślić, że ograniczenia nakładane na kibiców w celu przeciwdziałania przemocy powinny posiadać wyraźną podstawę prawną oraz pozostawać proporcjonalne do realizowanego celu. Niestety, nie zawsze tak się dzieje.

W latach 2024-2026 do Rzecznika Praw Obywatelskich wpłynęło około 25 skarg dotyczących ograniczania udziału kibiców w wydarzeniach sportowych, przede wszystkim meczach wyjazdowych Wisły Kraków.⁹ Ograniczenia te były uzasadniane względami bezpieczeństwa po tragicznych wydarzeniach z 2023 r., jednak w praktyce dotyczyły nie tylko zorganizowanych grup kibicowskich, lecz także indywidualnych kibiców, wobec których nie orzeczono żadnych środków prawnych, takich jak zakaz stadionowy czy zakaz klubowy. Powstały wątpliwości, czy obowiązujące przepisy ustawy o bezpieczeństwie imprez masowych, przewidujące możliwość odmowy sprzedaży biletu konkretnej osobie stwarzającej zagrożenie, mogą stanowić podstawę do stosowania ograniczeń wobec całych grup kibiców lub osób identyfikowanych z określonym klubem.

Analiza prowadzona przez Rzecznika wskazuje na brak jasnych i jednolitych zasad podejmowania decyzji o ograniczaniu udziału kibiców drużyn przyjezdnych w wydarzeniach sportowych. Choć regulacje związków sportowych przewidują współpracę klubów z organami publicznymi odpowiedzialnymi za bezpieczeństwo, w praktyce jednostki samorządu terytorialnego często nie uczestniczą w tych procesach lub wskazują, że nie posiadają odpowiednich kompetencji i podstaw prawnych do zajmowania stanowiska. Powoduje to niepewność co do zakresu odpowiedzialności poszczególnych podmiotów oraz podstaw prawnych decyzji istotnie ingerujących w możliwość uczestnictwa w imprezach masowych.

Problem ten ma charakter szerszy i wykracza poza piłkę nożną. Podobne przypadki wystąpiły również w innych dyscyplinach sportu, gdzie organizatorzy stosowali ograniczenia wobec osób identyfikujących się z określonym klubem, niezależnie od ich

---

⁹ Zob. <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-kibice-niewpuszczanie-mecze-wyjazdowe-uokik-odpowiedz-msit>, znak BRPO: VII.715.26.2025; <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-futbol-wisla-krakow-kibice-mecze-wyjazdowe-pzpn-odpowiedz>, znak BRPO: VII.715.46.2024 [dostęp: 05 czerwca 2026 r.].

indywidualnego zachowania¹⁰. W konsekwencji pojawia się **pytanie o dopuszczalność stosowania przez organizatorów wydarzeń sportowych środków o charakterze quasi-sankcyjnym wobec nieoznaczonych grup kibiców, bez ustawowo określonych przesłanek, procedur oraz gwarancji odwoławczych**. Problem dotyczy zatem nie tylko bezpieczeństwa imprez masowych, ale również granic autonomii organizacji sportowych oraz ochrony praw uczestników wydarzeń sportowych.

Do Rzecznika Praw Obywatelskich wpływają również **skargi dotyczące regulaminów stadionów i imprez masowych zakazujących wnoszenia na obiekty sportowe napojów, w szczególności butelek z wodą**¹¹. Ograniczenia te są uzasadniane względami bezpieczeństwa i mają na celu przeciwdziałanie przemocy podczas wydarzeń sportowych, jednak mogą jednocześnie negatywnie wpływać na zdrowie i bezpieczeństwo uczestników, zwłaszcza podczas upałów lub w przypadku osób wymagających stałego dostępu do płynów. Problem ten nabiera szczególnego znaczenia w kontekście odnotowanych przypadków poważnych konsekwencji zdrowotnych związanych z wysokimi temperaturami podczas imprez sportowych.

Istota problemu sprowadza się do **braku jasnych i jednolitych standardów określających granice dopuszczalnych ograniczeń nakładanych na uczestników wydarzeń sportowych przez organizatorów**. Chociaż obowiązujące regulaminy przewidują możliwość odstąpienia od zakazów w sytuacjach szczególnych, takich jak ekstremalne upały lub względy medyczne, decyzje w tym zakresie pozostawiono uznaniu służb porządkowych i informacyjnych. Powstaje zatem pytanie, czy kwestie mające bezpośredni wpływ na zdrowie i bezpieczeństwo uczestników powinny być regulowane wyłącznie w aktach wewnętrznych organizatorów, czy też wymagać należy bardziej precyzyjnych i jednolitych standardów wynikających z przepisów powszechnie obowiązujących, zapewniających właściwe wyważenie wymogów bezpieczeństwa oraz ochrony zdrowia kibiców.

Uwagi i monitorowania – a także podejmowania właściwych czynności przez organy ścigania – wymaga kwestia **stosowania podczas wydarzeń sportowych treści, które można uznać za nawołujące do nienawiści, a więc dyskryminujące**.

---

¹⁰ Zob. <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-kibice-mecz-wykluczenie-pzkosz-wyja%C5%9Bnienia>, znak BRPO: VII.715.21.2025 [dostęp: 05 czerwca 2026 r.].

¹¹ Zob. <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-mecze-zakazy-wnoszenia-butelek-msit-odpowiedz>, znak BRPO: VII.715.36.2025 [dostęp: 05 czerwca 2026 r.].

Rzecznik Praw Obywatelskich podejmował działania dotyczące tzw. gali freak fightowych i towarzyszących im wydarzeń, podnosząc że mogą one promować zachowania patologiczne. Z przekazanych Rzecznikowi wniosków wynika, że podczas takich wydarzeń – które są także streamowane w Internecie – może dochodzić do przemocy fizycznej, słownej i psychicznej, dręczenia ludzi, pochwalania i nawoływania do popełniania przestępstw oraz prezentowania treści pornograficznych. Nierzadko ich uczestnicy przedstawiają poglądy homofobiczne, seksistowskie, rasistowskie, ksenofobiczne. Ich niecenzuralne wypowiedzi znieważają całe grupy społeczne. W ocenie Rzecznika zachowania uczestników gali freak fightowych mogą pozostawać w sprzeczności z wartościami ogólnospołecznymi i wypełniać znamiona przestępstwa oraz wymagają zainteresowania – ze względu na ich przebiegi i dostępność dla szerokiej publiczności, abstrahując od oceny czy mają charakter wydarzenia sportowego, czy innego rodzaju.

Rzecznik podjął interwencję w związku z jedną tego rodzaju „gali”, kierując zawiadomienie do Prokuratury Okręgowej w Warszawie przedstawiając wybrane treści utrwalone w mediach społecznościowych, w tym wypowiedzi uczestnika wobec drugiego polegającego na użyciu obraźliwego sformułowania „jesteś j... Żydem”. W związku z odmową wszczęcia dochodzenia, Rzecznik wniósł zażalenie i oczekuje na dalsze czynności w sprawie¹².

Kwestia efektywności reagowania właściwych organów na przestępstwa dyskryminacyjne pozostaje stale w zakresie zainteresowania RPO¹³.

Wyrażam nadzieję, że przedstawione informacje będą dla Wysokiej Komisji pomocne.

Z poważaniem

Adam Krzywoń

---

¹² Zob. <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-zniewazenie-gala-mma-odmowa-dochodzenie-zazalenie-kolejne>, znak BRPO: VII.501.108.2024 [dostęp: 05 czerwca 2026 r.].

¹³ Zob. wystąpienia RPO do Prokuratora Krajowego i Komendanta Głównego Policji z odpowiedzią KGP <https://bip.brpo.gov.pl/pl/content/rpo-przestepstwa-nienawisc-zwalczanie-statystyki-kgp-pk> [dostęp: 05 czerwca 2026 r.].

Zastępca Rzecznika Praw Obywatelskich

/-wydano i podpisano elektronicznie/

Do wiadomości:

1. Pan Jakub Rutnicki, Minister Sportu i Turystyki
2. Pani Katarzyna Kotula, Pełnomocnik Rządu do Spraw Równości
3. Pani Małgorzata Niemczyk, Przewodnicząca Parlamentarnego Zespołu ds. Sportu Kobiet